

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۹۸ آبان ۱۴

خطبه‌ی شهادت امام حسن عسکری (ع)

شکر و سپاس پروردگار رحمان و کریم و حکیم را سزاست که از سر رحمت و حکمتش در عطا‌ی بزرگ‌ترین گنجینه‌ی خلقتش، وجود با برکت و مطهر و بنظر سرور عالمیان حضرت زهراًی مرضیه (س) به پیامبر فرمود: «إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ. فَصَلُّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ. إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ». ما کوثر را به تو عطا کردیم، پس شکرگزار باش و قربانی کن.

ولی امت مسلمان در آن زمان بزرگی این نعمت و گهر گران‌قدر را درک نکردند و زمان نشان داد که این کوثر جاریه‌ی پروردگار با فرزندانش با یازده شعاع نور تا ابد روشن کننده‌ی وجودهای تاریک و راه هدایت و نجات می‌باشد و هر کس به آنان توسل بجوید رستگار شود و هر کس از آن‌ها غفلت ورزید نابود گشت. مخصوصاً امت آخرالزمان که مولا و سروری در کنارشان است که همه‌ی حسنات و خوبی‌ها و علم و عرفان و حکمت را از مادر به ارث برده که زمان در انتظار است تا با قیامش اراده‌ی پروردگار را از خلقت آدم به همگان نشان دهد.

در این مورد سرور عالمیان چنین آن را بیان فرمودند که: سلام بر زمان آنگاه که لب به سخن گشاید تا پرده از رازی بردارد. رازی که توان عقل‌ها را به میدان عمل دعوت می‌کند. گاه طبق فرموده‌ی کتاب آسمانی چند قدمی بر می‌دارد. جانش در پرتو معجزه از تاریکی به نور می‌رسد. زمان می‌شود شاهدی گویا تا ضربان حیاتی را ضبط کند. ضربانی که پروردگارش فرمود: من از رگ گردن به شما نزدیک‌ترم. فرمانده رگ ضامن حیات ظاهری است و پروردگار نزدیک‌تر از حیاتی که مماتی را نمی‌شناسد. اینک توان عقل زمان را در حیات عمری می‌گنجاند که همواره صبحگاهان و شبانگاهان را چونان رشته‌ای به هم پیوسته طی نموده. زمزمه‌ی حیاتش امانتی است که زمان در سینه‌اش ذخیره نموده پس او را می‌خواند آنگاه که پای در رکاب مرگ کنی و از ساعت زمان خارج شوی. زمزمه‌ای شیرین تو را می‌خواند. مرا می‌شناسی در حیاتی که عمرت محسوب می‌شد مرا در قالب ساعت می‌دیدی ولی اکنون در قالب

امانتداری می‌بینی که لحظه‌ها و ثانیه‌هایت را در خود ذخیره نموده تا به صاحب‌الزمان (عج) تحويل دهد. پس با خیالی آسوده از زمان خارج شو و به دیدار مکانی برو که صبح‌گاهان و شبانگاهانش در امتداد رحمت الهی در چرخش است.

پس با این فرموده‌ی سرور عالمیان، مولا و سرورمان یوسف زهرا امام عصر و زمان ابا‌صالح المهدی (عج) در کنارمان هستند. رستگار و سعادتمند کسانی هستند که لحظه‌ها و ثانیه‌ها را با ایشان طی کنند و با خیالی آسوده از این دنیا رفته و در رحمت پروردگار داخل شوند. ولی افسوس که هیچ زمان امت مسلمان نه تنها وجود مقدس سرور عالمیان و فرزندان گهربارش را قدر ندانستند بلکه با تمام توان به دشمنی با آنان برخاستند.

ما امشب به سوگ شهادت یکی از ایشان یعنی یازدهمین اختر امامت و ولایت، عالم و زاهد، با تقوا و با وقار حضرت امام حسن عسکری (ع) در این خانه‌ی نور حضور داریم. ایشان تمام عمر مبارکشان را در تبعید و زندان گذراندند زیرا خلفای عباسی قصد داشتند نگذارند نسلی از امامت باقی بماند ولی امام حسن عسکری (ع) بر آن واقف بودند و تدبیر فرمودند و وجود مقدس فرزند گرامی‌شان را که معجزه و نعمت و رحمت بی‌نظیر پروردگار بود از آنان پنهان داشته و برای دوران غیبت و ظهورش شیعیان را آماده می‌نمودند.

در این شب مناجات زیبایی را که توأم با آموزش و آگاهی به شیعیان در مورد امام عصر و زمان ابا‌صالح المهدی (عج) است را از امام حسن عسکری (ع) نقل می‌کنیم که:

بار الها قلبم دریای اتصال به سرچشم‌های لطف توست. چشم‌هایی از اعماق وجودها، پس نوشندگانش جرعه‌ای بر می‌دارند تا لب سوخته از عطش را نهناک کنند. جرعه‌ی اول را می‌نوشند تا طعمش را حس کنند و سپس سر را بر چشم‌های می‌گذارند تا عطششان فرو نشینند و جانشان سیراب گردد و اکنون امت جدم بر سرچشم‌های لطف بارگاه پر عظمت نشسته‌اند تا لبی نهناک کنند و توای پروردگارم جان عطشناکشان را مهمان سلسیل لطفت بنما تا کویر سوخته‌ی سال‌های هجران به گلستانی از وصل بدل شود و عطر و بوی بهشت به مشام بهشتیان همچون پیراهن یوسف باشد که دیدگان

نابینای دهر را بینا کند تا شیفتگان وصلت بر دامن حق چنگ زنند و سیاهی و تباہی را افسانه‌ای بخوانند که در داستان‌های گذشتگان برای همیشه به فراموشی سپرده شود.

بله به راستی هر کس جرعه‌ای از لطف و احسان یوسف زهرا را درک کند سرآپای شیفته و مشتاق وجود مقدسش شده تا در رکابش علیه باطل قیام کرده و حق را با تمام وجود احساس کند.

پس ما نیز برای آن همگی او را می‌خوانیم:

اللهم عجل لوليك الفرج